

lige saavel som en almindelig Reform af Ulykkesforsikringsloven, som er i høj Grad nødvendig, kun kan løses ved Regeringens Initiativ. Der er navnlig to Ting, som ere absolut nødvendige: For det første en Statistik, som vi ikke kunne faa uden ad officiel Vej, og dernæst, at Arbejderforsikringsraadet, som er den Autoritet, der særlig har haft Lejlighed til at følge disse Ting og sidder inde med den største Sagskundskab, kommer til at afgive en udførlig motiveret Erklæring om de Ændringer, som paakræves i den bestaaende Ulykkesforsikringslov, og under hvilke Vilkaar de Arbejdere, som endnu ikke ere inddragne under Loven, kunne blive inddragne under den. Saa længe disse to Ting savnes — og de kunne, saa vidt jeg kan se, kun tilvejebringes ved Samarbejde med Regeringen —, tror jeg ikke, vi ere modne til at gaa til en Reform af den bestaaende Ulykkesforsikringslov. Regeringen er jo i Aar slaaet ind paa den stykkevise Reforms Vej, og jeg tror, at det her, som det har vist sig i Tyskland, vil vise sig at være den mest praktiske Vej. Vi have jo faaet forelagt Forslaget om Ulykkesforsikring for Søfolk, og det er mit Haab, at der ikke maa gaa lang Tid hen, inden Regeringen gaar videre paa den Vej og fremsætter yderligere Forslag med Hensyn til Ulykkesforsikringen.

N. Andersen: Ogsaa jeg kan fatte mig ganske kort, idet jeg ogsaa kan henvise til mine Udtalelser fra forrige Samling om det foreliggende Lovforslag, der for saa vidt er uforandret, som det, som Lovforslaget omfatter nu, var en integrerende Del af det Forslag, vi havde til Behandling i forrige Samling. Jeg nævnedes da, at jeg var Forslagsstillerne Tak skyldig, fordi de kom frem med Forslaget, idet det ikke skader, at man af og til bliver mindet om, at vi der have en stor Opgave, som maa og bør løses. Men jeg vil dertil føje, at jeg paa den anden Side ikke er sikker paa, at det virkelig er muligt ved privat Initiativ at faa en Sag som denne løst. I saa Henseende er jeg mest tilbøjelig til at dele den Anskuelse, der nys blev udtalt af det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard). Jeg tror, som jeg ogsaa har haft Lejlighed til at udtale under Behandlingen af en anden Sag, at der vilde være adskillig lysere Udsigter for en Ulykkesforsikring for Landarbejdere, hvis Regeringen kom med et Forslag, som ganske

vist vilde blive ret forskelligt fra det foreliggende.

Det, jeg navnlig frygter for, at man aldrig vilde kunne gaa ind paa ved dette Emnes Behandling, er det, som udgør Indholdet af Lovforslagets § 4. Den Maade, hvorpaa man her foreslaar Staten at træde til, tror jeg ikke, Lovgivningsmagten nogen Sinde kan gaa ind paa. Dels er det klart, at man maatte vide noget mere om, hvad det drejer sig om i Penge, end det, der kan udledes af selve Lovforslaget, thi det er meget lidt, dels er jeg i stærk Tvivl, om det Princip overhovedet er brugbart, hvorpaa § 4 er bygget, nemlig, at man fastsætter en bestemt Skatteindtægt, der skal være afgørende for, om den paagældende Jordbruger skal betale hele den pligtige Forsikrings Beløb, som alle andre Arbejdsgivere betale, eller om han skal slippe med 3 Kr. pr. Mand. Jeg maa gentage, hvad jeg udtalte i Foraaet, at jeg ikke kan antage, at den egentlige Præmie for Forsikring af Landbrugsarbejdere kan blive synderlig under 10 Kr. om Aaret pr. Mand, og naar saa den Skatteyder, der kan holde sin Indkomstskat under 1,200 Kr., skal slippe med 3 Kr., medens den, der kommer over 1,200 Kr., skal betale det fulde Beløb, forekommer det mig, at man sætter en saadan Præmie paa at holde sin Skat under 1,200 Kr., at det sikkert vil virke højst uheldigt omkring i Landet. Naar Folk ikke alene skulle betale den højere Skat, der direkte flyder af, at deres Skatteindtægt er sat over 1,200 Kr., men der tillige indtræder en meget betydelig forøget Udgift til Ulykkesforsikring for deres Arbejdere, er det ganske naturligt, at man dobbelt vil anstrenge sig for at blive under den nævnte Skattegrænse. Jeg tror derfor, at man maa ind paa et helt andet Princip. Jeg miskender ikke Tilbøjeligheden til at lade Staten betale en Del af Ulykkesforsikringspræmien, navnlig for det mindre Landbrug, jeg tror, at det er ganske rigtigt og nødvendigt, hvis man vil komme til, hvad vi bør og maa komme til: en Forsikring af Landbrugets Arbejdere, men saa maa der sikkert lægges helt andre Principper til Grund for denne Udgift fra Statens Side end det, der findes i den nævnte § 4. Jeg tror, den er ganske umulig.

Zahle: Heller ikke jeg skal inklade mig paa Enkelthederne i det foreliggende Lovforslag paa nærværende Tidspunkt;